

ลักษณะของภาษาระดับต่างๆ

ผู้สอน นางสาวปราณี นิตยะ

๑. ระดับพิธีการ ใช้สื่อสารกันในที่ประชุมที่จัดขึ้นอย่างเป็นทางการ

- ✚ การประชุมรัฐสภา
- ✚ การกล่าวอวยพร
- ✚ การกล่าวต้อนรับ
- ✚ การกล่าวรายงานในพิธีมอบปริญญาบัตร
- ✚ การกล่าวสดุดีหรือการกล่าวเพื่อจรรโลงใจให้ประจักษ์ใน
คุณความดี
- ✚ การกล่าวเปิด / ปิดพิธี

ผู้ส่งสารระดับนี้มักเป็นคนสำคัญสำคัญหรือมีตำแหน่งสูง ผู้รับสารมักอยู่ในวงการเดียวกันหรือเป็นกลุ่มคนส่วนใหญ่ **สัมพันธ์ภาพระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสารมีต่อกันอย่างเป็นทางการ** ส่วนใหญ่ผู้ส่งสารเป็นผู้กล่าวฝ่ายเดียว ไม่มีการโต้ตอบ ผู้กล่าวมักต้องเตรียมบทหรือวาทนิพนธ์มาล่วงหน้า และมักนำเสนอด้วยการอ่านต่อหน้าทีประชุม

๒. ภาษาระดับทางการ ใช้บรรยายหรืออภิปราย

อย่างเป็นทางการในที่ประชุม หรือใช้ในการเขียนข้อความที่ปรากฏต่อสาธารณชนอย่างเป็นทางการ

หนังสือที่ใช้ติดต่อกับทางราชการหรือในวงธุรกิจ ผู้ส่งสารและผู้รับสารมักเป็นบุคคลในวงอาชีพเดียวกัน **ภาษาระดับนี้เป็น**

การสื่อสารให้ได้ผลตามจุดประสงค์

โดยยึดหลักประหยัดคำและเวลาให้มากที่สุด

๓. ภาษาระดับกึ่งทางการ คล้ายกับภาษาระดับทางการ แต่ลดความเป็นงานเป็นการลงบ้าง เพื่อให้เกิดสัมพันธภาพระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารซึ่งเป็นบุคคลในกลุ่มเดียวกัน **มีการโต้แย้งหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเป็นระยะๆ** เนื้อหามักเป็นความรู้ทั่วไป ในการดำเนินชีวิตประจำวัน กิจกรรมต่างๆ รวมถึงการปรึกษาหารือร่วมกัน

- ✚ การประชุมกลุ่ม
- ✚ การอภิปรายกลุ่ม
- ✚ การบรรยายในชั้นเรียน
- ✚ ข่าว
- ✚ บทความในหนังสือพิมพ์

๔. ภาษาระดับไม่เป็นทางการ ภาษาระดับนี้มักใช้ในการสนทนาโต้ตอบระหว่างบุคคลหรือกลุ่มบุคคลไม่เกิน ๔-๕ คนในสถานที่และกาลเทศะที่ไม่ใช่ส่วนตัว อาจจะเป็นบุคคลที่คุ้นเคยกัน **โดยทั่วไปจะใช้ถ้อยคำสำนวนที่ทำให้รู้สึกคุ้นเคยกัน** มากกว่าภาษาระดับทางการ หรือ**ภาษาที่ใช้กันเฉพาะกลุ่ม** เนื้อหาเป็นเรื่องต่างๆไป ในการดำเนินชีวิตประจำวัน กิจกรรมต่างๆรวมถึงการปรึกษาหารือหรือร่วมกัน

- ✚ การเขียนจดหมายระหว่างเพื่อน
- ✚ การรายงานข่าว
- ✚ การเสนอบทความในหนังสือพิมพ์

๕. ภาษาระดับกันเอง ภาษาระดับนี้มักใช้กันในครอบครัวหรือระหว่างเพื่อนสนิท สถานที่ใช้มักเป็นพื้นที่ส่วนตัว **เนื้อหาของสารไม่มีขอบเขตจำกัด** มักใช้ในการพูดจากัน ไม่นิยมบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ยกเว้นนวนิยายหรือเรื่องสั้นบางตอนที่ต้องการความเป็นจริง

การแบ่งภาษาดังที่กล่าวมาแล้วมิได้หมายความว่าแบ่งกันอย่างเด็ดขาด
ภาษาระดับหนึ่งอาจเหลื่อมล้ำกับอีกระดับหนึ่งก็ได้

